

Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) har med Hensyn til Statslaanet bebrejdet mig, at jeg ikke lod Staten besørge Udstedelsen og Udbydelsen af disse Statsgældsbeviser, og at Bankerne ved dette tjente 600,000 Kr. i Procenter. Jeg maa dertil sige, at jeg tror ikke, det havde været rigtigt af mig at bære mig anderledes ad, end jeg gjorde. Jeg har hele Tiden, medens jeg har været Finansminister, især under Verdenskrigen, haft det Indtryk, at det klogeste for Staten var, at den var sikker paa, at de Pengemidler, den behøvede, indkom i Øjeblikket. Hvis Staten selv skal udbyde disse Obligationer, kan det ærede Medlem være vis paa, at det vil tage meget længere Tid at faa dem afsat, end Tilfældet nu vil være. Naar det ærede Medlem mener, at det er en stor Fortjeneste for Bankerne at faa 1 pCt., maa jeg sige: Nej, det er det ikke. Jeg er fuldkommen sikker paa, at det ikke er for Fortjenestens Skyld, at Bankerne har overtaget Laanet. Jeg maa mene, at Bankerne handler samfundsmæssigt, naar de tager et Laan i Øjeblikket paa disse Vilkaar. Baade Nationalbanken og de andre Banker, der har stillet sig til Raadighed for Finansministeriet og Staten under Verdenskrigen, har hver Gang handlet saaledes, at jeg har maattet anerkende den Følelse af samfundsmæssig Pligt, som har tilsagt dem deres Stilling. At vi skulde kunne tjene noget ved, at Staten selv udbyder Laanet, tror jeg, som sagt, ikke. Jeg tror ikke, at Staten kunde være sluppet billigere ved at give en Art Provision til dem, der skulde forhandle Laanet videre. Staten kan ikke selv gøre det, Bankerne er dog de naturlige Forhandlere.

Jeg kommer dernæst til Lovforslaget om Tillægsskatten til Indkomst- og Formueskatten. Dette midlertidige Tillæg er naturligvis anderledes affattet end det Tillæg til Indkomst- og Formueskatten, der knytter sig til den vedtagne Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten. Men det ligger simpelthen deri, at for min Forestilling er denne Lov, der var et Tillæg til Merindkomstskatten, nu blevet det væsentlige, det, som Staten maa basere sin Indtægt paa, medens den ikke kan vente en Merindkomst paa tilnærmelsesvis saadanne Beløb som dem, der indkom i Fjor og indkommer i Aar. Da det var mit Indtryk, at paa dette Lovforslag maatte Statens store Indtægter, der skulde til for at bøde paa de store Udgifter, baseres, maatte jeg behandle Satserne anderledes, end jeg har behandlet dem i den Lov, der kun var et Tillæg til en langt større Ind-

tægtsskat, end det her drejer sig om. Og hvad har jeg saa gjort? Jeg har bibeholdt den Progression, der findes i den ordentlige Formue- og Indkomstskat, fordoblet Formuesatserne og forøget Indkomstsatserne med en Trediedel, saaledes dog at den endda for de højere Indkomsters Vedkommende stiger mere end en Trediedel. Jeg har beholdt den meget store Stigning, som Tillægsskatten i Fjor gennemførte. Det synes mig er en passende Progression, og Rigsdagen har en Gang vedtaget den. Det var derfor rimeligt, at jeg ikke her fraveg det, der en Gang var sket. Derfor kan jeg dog meget vel forhandle om Satserne, og det er jeg ogsaa villig til. Det er jo muligt, at det ærede Medlem kan faa andre med sig, og vi kan vel saa enes derom. Men jeg maa hævde, at der er et godt Princip i, hvad jeg har gjort.

Naar jeg f. Eks. har sat Satserne for Selskaber saa overmaade højt, medens de ikke var af nogen som helst Højde i den Tillægsskat, der blev vedtaget i Foraaret, ligger det simpelt hen i, at jeg atter her tror, at det er der, vi skal have den større Indtægt, medens det er højst tvivlsomt, om Merindtægtsskatten vil give noget betydeligt til Staten. Det ærede Medlem ankede over, at udenlandske Selskaber — lad mig kalde dem saaledes — ikke har faaet en betydelig Forøgelse. Men her drejer det sig finansielt set ikke om noget betydeligt Beløb. Hele den Indkomst, som udenlandske Selskaber har haft her i Landet, er efter den sidste Opgørelse kun 1,8 Mill. Kr. Man kan ikke sætte Indtægten i Forhold til Aktiekapitalen og derefter beregne Procenten af den simple Grund, at vi ikke kender Aktiekapitalen. I Øjeblikket er Skatten kun 3 pCt., og naar man fordobler den, synes det mig ikke urimeligt at lade sig nøje dermed, saa meget mere som der her ikke er Fritagelse for de første 4 pCt. som ved andre Aktieselskaber. Men det kan vi naturligvis ogsaa forhandle om. Nogen dybere finansiel Interesse har det, som sagt, ikke. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds kunde, saa vidt jeg forstod ham, i al Almindelighed tiltræde dette Tillæg til Indkomst- og Formueskatten.

Saa nævnedes det ærede Medlem fra Æbeltoft Lovforslaget om tvungen Selvangivelse. Det ærede Medlem viste sin principielle Interesse for selve Lovforslaget. Jeg haaber, at det ikke er en platonisk Interesse, men at den principielle Interesse ogsaa kommer frem derved, at det ærede Medlem vil være med til at vedtage en saadan Lov. Det ærede Medlem